

denne Reform. De spiller naturligvis nogen Rolle. Udgifterne een Gang for alle er opgjorte til ikke over 2 Mill. Kr., naar man bortser fra den Værdi, som den Bygning, vi her er i, har — det er jo Meningen, at den, naar Rigsdagen flytter til Christiansborg, skal indrettes til Retslokaler. De aarlige Udgifter, som Reformens Gennemførelse vil medføre, vil neppe komme til at overstige $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Der er ingen Opførelse, tror jeg, der gaar højere. Her overfor vil jeg kun minde om, at Statens Indtægter af Retsportlerne er $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i det mindste, og at Udgifterne til vort Retsvæsen langt fra andrager 3 Mill. Kr., saaledes at ogsaa under den nye Ordning vil Retsportlerne fuldt dække Udgifterne til Retsvæsenet. Men alligevel er de nye Udgifter betydelige, og de kan i dette Øjeblik naturligvis kun gennemføres under den Forhaabning, som vi i det hele taget maa handle under, at vort Land kommer til at forblive uskadt af Krigen.

Det ser ud til, at denne Sag endelig skal afsluttes. Der er ikke mindre end 7 Justitsministre, der har forelagt den høje Rigsdag Lovforslag til Reform af Retsplejen. Lovforslag desangaaende har adskillige Gange været i Fællesudvalg. Siden 1853 har Rigsdagen, om end med Afbrydelser, saa dog næsten stadig beskæftiget sig med denne Sag, saa den er ikke uovervejjet, naar den nu afsluttes. Jeg tror ogsaa, at det er paa Tide, at en Reform af vor Retspleje som den, der her foreligger, nu bliver gennemført. Den nye Grundlov, som er vedtaget, og som træder i Kraft, saa snart de ekstraordinære Forhold tillader det, har sikret Folket og Vælgerne en afgørende Indflydelse paa Lovgivningsmagten, og det parlamentariske System, som efter lange Kampe gennemførtes her i Landet ved dette Aarhundredes Begyndelse, har sikret Folket Indflydelse paa Administrationens Ledelse, idet det er fast Statsskik, at Administrationens øverste ansvarlige Ledere skal være i Overensstemmelse med Folketingets Flertal. Det er derfor ogsaa nu paa Tide, at Folket kommer til at øve den Kontrol med hele Retsplejen, som følger af, at denne er offentlig, og kommer til i de for Borgerne vigtigste og mest farlige Sager — de Sager, som er egentlige Misgerningssager, eller som

rejser sig af politiske Lovovertrædelser — selv at deltage som Nævninger i Paadømmelsen.

Idet jeg nu slutter, maa jeg takke for den Støtte, som dette Lovforslag i denne Rigsdagssamling har faaet fra alle Sider paa dets Vej gennem Tingene. Ordførere for alle Partier har støttet det, og det er mange Kræfter — Kræfter, der for det meste eller i hvert Fald jævnlig staar splittede —, der har samvirket, for at det Resultat kunde komme til at foreligge, som nu forhaabentlig snart naas. Det var jo ønskeligt, om noget saadant oftere kunde finde Sted i Fremtiden. I hvert Fald vil jeg slutte med at udtale det Ønske, at det under det betydelige Arbejde, der endnu skal gøres i de 3 Aar, som skal forløbe, inden den nye Retsplejeordning kan træde ud i Livet, maa kunne lykkes at holde disse Kræfter samlede, thi for at det Arbejde, som skal gøres til Forberedelse af disse Loves Ikrafttræden, skal kunne udføres paa den bedste og heldigste Maade, kræves der et nøje Samarbejde mellem Folkerepræsentationen og Administrationen. Det er mit Haab, at det skal kunne lykkes at opretholde et saadant Samarbejde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 47 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lønningsslov for forskellige af de i Lov om Rettens Pleje omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1178).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.